סורכפא - הרשתה: **מקום דר' יוחנן** - דהוחיל ותיבו ברשות הבעלים תיבו יכול להקנותו לבליח הלכך אם חזר ומכרו מיד לכאן להמזיק דיכיר ליה לבליח מידי דליח ליה גבי **דכתריה** - דחתמיון למזיקא דיכיר ליה לבליח מידי דליח ליה גבי **דמיתי**: **דמר ליה פליג** - נחמן לבליח ללו בעל דבריס דידי לח"ל: **ומי כתב כה למחלה ונחלים** - דון וזכי לנכסך והמוסר שלי: **מינו דמחפתי** - נחמן דיכח בהדי שליח לפלגח על כרחיה דלח מלי למימר ליה ללו בעל דבריס דידי לח"ל, מחפתי לכולה: **ומי חפם** - שליח מבל נחמן: **נח מפקינן מיניה** - לפ"ק בלפכך ל"ל ומי חפם שליח ממון שהויח ועיכבו לעלמו לח מפקינן מיניה, כך מלחתי בקוב בחשובות הגחונים וזה עיקר: **רב** חסי פליג עליה דחמימר: **כיון דכתיב קבילית עלאי** - לחמת שליח שויה הלכך מי חפם מפקינן מיניה ולישנח קחמך-גמי מי חפם מבל נחמן מפקינן מיניה דהח שליח בעלמח הוח והוי כמופם לבעל חוב: **למיפתם פלגא** - ממון שהביח לח רולה לעכב חלין: ה"ג והלכתח שליח שויה ולח בקיל מידי: **בתרני' על פי שנים** - כלומר שנים מעידין לומו שנגב: **נגב ומכר נשבח** - לבל מבח קס ליה בדבר מיניה: **ומבח כיום מבפורים**. לחין זחוו לחת כרת: **ומבח ומכר ואחר כך מת** - לבל מת לבין ולחר"כ טבח ומכל"ת בסופה דפטור שהרי יבל לח לבין ולבן הוח טובח ומוכר: **בשני אלו** - בטלפה ובלחין בעזרה דקח סבר רבי שמטון שחיטה שחיטה רלויה לח שמה שחיטה לבל לרפואה ולכלבים שחיטה רלויה היח דחי בשני אלו מיניה: **גמ' דבר ולח חלי דבר** - "על פי שנים עדים יקום דבר" והבי עדי מביחה דקחני במחני' "חלי דבר" קמשמעי דחי ללו על פי שנים עדים חחריס" חיכח למימר דיהיה קח מבח חלפחא

כסחם יחידאה לא אמר. *אמרי נהרדעי לא כתבינן אורכתא אמטלטלי, אמר רב אשי לאמימר מאי טעמא? אמר ליה משום דרבי יוחנן *דא"ר יוחנן גזל ולא נתייאשו הבעלים שניהם, אינן יכולין להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו. אבא דאמרי אמרי מהרדעי "לא כתבינן אורכתא אמטלטלי בכפריה, טעמא דכפריה דמיחזי כשיקרא אבל לא בפריה כתבינן ואמרי נהרדעי "אורכתא דלא כתיב ביה "זיל דון וזכי ואפיק לנפשך" ליח ביה משששא,מ"ט? "משום דא"ל האיך "לאו בעל דברים דידי את "אמר אביי "ואי כתיב ביה "למחצה לשלישי ולרביע" מיגו דמשתעי דינא אפלגא משתעי דינא אבולה, אמר אמימר אי תפס "לא מפקינן מיניה רב אשי "אמר "כיון דכתבי' ליה "כל דמתעני מן דינא קבילית עלי' שליח שויה ואבא דאמר שותפא שויה למאי נפקא מינה למיתפס פלגא (ו)("והלכתא שליח שויה): **מתני'** 'נגב ע"פ שנים וטבח ומכר על פידם או על פי שנים אחרים משלם תשלומי ארבעה וחמשה. "נגב ומכר בשבת, נגב ומכר לע"ז, "נגב וטבח ביום הכפורים, 'נגב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, "נגב וטבח ואחר כך הקדיש-משלם תשלומי ארבעה וחמשה. "נגב וטבח לרפואה או לכלבים, "השוחט ונמצאת טריפה, "השוחט חולין בעזרה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה רבי שמעון פוטר בשני אלו: **גמ'** לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא דאי ר' עקיבא האמר 'דבר' ולא חצי דבר-דתניא *אמר רבי יוסי: בשהלך אבא חלפתא אצל ר' יוחנן בן נורי ללמוד תורה ואמרי לה רבי יוחנן בן נורי אצל אבא חלפתא

כסחם יחידאה לא חמר · חימה דבכמה מקומות משמע דחמר יחידאה לח חמר · חימה דבכמה מקומות משמע דחמר לפיכו בכסחם יחידאה דבסוף המוליח (שבת דף פח:) פריך והחמר רבי יוחנן הלכה בכסחם משמע ומבן מזיר חוסף ומפסחם חבל לח סורק ותע"ג דבפ' ג' מיניס (מיר ד' מב· ובס) מוקמינן ליה בכר"ש ובפרק החולן (יבמות דף מב:) גבי לחם בחולות דפריך נמי והחמר ר' יוחנן הלכה בכסחם משמע דחמר יחידאה לח חמר · חימה דבכמה מקומות משמע דחמר לפיכו בכסחם יחידאה דבסוף המוליח (שבת דף פח:) פריך והחמר רבי יוחנן הלכה בכסחם משמע ומבן מזיר חוסף ומפסחם חבל לח סורק ותע"ג דבפ' ג' מיניס (מיר ד' מב· ובס) מוקמינן ליה בכר"ש ובפרק החולן (יבמות דף מב:)

אמטלטלין דכפריה · כתב ר"ח דהחידהה

נהגו לכתוב חורכחה לפילו לחמטלטלי דכפריה וטעמה לח ידעתה ור"ח מפרש דטעמה דהלכתה בליטה בתרת דסוגיה דגמרת כוותיה דבסבוטות (דף נ: ושם*) פייק טעמה דמסביע (ג) עליכם דלים פלוגי כהן הוה הח מבה לפלוגי ביה חייבין והח קחני סיפה עד שיאמרו מפי הכובע לחמר שמוכל בבח בהרשחה והח לחמרי נהרדעי לח כחבינן חורכחה לחמטלטלי הבי מילי (ד) דכפריה לבל לח בפריה כחבינן וכן בפרק יש בכור (בכורות דף מס·) וכיון דהלכתה בליטה בתרת לח ליטה בתרת מפרש טעמה דלח כחבינן לחמטלטלין דכפריה משום דחיכה בליטה ומיכוח בליטה דקחני לח חיישינן כדחמסיק בהכותב (כתובות דף פה·) ובפרק בל הגט (גיטין דף כו:) דליחה לדרב פפי דחמר הבי לחברתה דדייני דמיכחבח מקמי דלסהדו סהדי לחחימות ידייהו פסולה משום דחיכה בליטה וח"ת כיון דלח חיישינן למיכה בליטה בם בן בסבוטות (דף נ:) ובכבוטות (דף מס·) כי פריך מהרדעי דחמרי לח כחבינן הוה ליה למימר דליחה וי"ל דחורחה דגמרת למיפרך ממילחה לט"ג דליחה דבפרק ב' דכתובות (ד' כח:) נמי פריך מדרב פפי דחמיליה דרב הונח וחוזר בה מחמת זה ומניה דברים לט"ג דחמר בהכותב (כתובות ד' פה·) דליחיה ומיהו לפי המפרש התם דהח דקחמר ליחה לח קחי לרב פפי חלח כלומר ליחה לקונית דחין קונית דבקיום בטרות דוקח חיישינן למיחזי בליטה בליטה משום דחיכה בליטה מדרב נחמן בר יהין זה רליה משום דפריך מדרב פפי וח"ת ולישנח קמח דההרדעי מחי הוה מבני לחחניתין דבבורות ודבכורות ומיהו לחמטלטלי דבבורות מני לחוקמי *בקרקעות וכמ"ד בבבעין לבל בהסיה דבבורות דחייכי בפדיון בבור ליכח לחוקמי כמ"ד פודין בקרקעות דהח קחני בהסיה מבמה דחין פודין ויש לומר דליכח לחוקמיה שהחמר חייב לחבירו ושולל מדרבי נהן לי כמי שנתן לו במעמד שלשהן ומיהו בהסיה דבבורות נריך לדקדק חם יכול ליתן במעמד שלשהן כיון דהוח עלמו לח היה יכול להוליח מידו כמו שבבוזבה חין יכולה ליתן במעמד שלשהן כיון דלח ניתנה לגבות מחיים כמו שמפורש בהמוכל (לקמן ד' פט·) וחין לתמוה על מה שחט טוהנין לכתוב הרשחה לפי' במלוה ט"פ שחין חדם יכול להקנות הלוחתו לחבירו כדמוכח במי שמת (ב"ב ד' קמח·) שדוחק למוח דהלוחתו לפלוני ליחה בבריח ולח מלי לאקשוחי לעל הולחל ויורם יוכלה לי נמי במעמד שלשהן מפני דבשום ענין לח מלי מקני ליה דכיון דקי"ל כחיכה דחמרי ולהך דישנח דמטלטלין דגזילה נמי כחבינן לחורכחה ט"פ שחין יכול להקנותו כמו שחין יכול להקדיש דקיימה לן כרבי יוחנן דגזל ולח נתייחשו הבעלים שניהם לין יכולין להקדיש כדמפרש בפ"ק דב"מ (ד' ז· ע"ש) דפריך מיניה לרב ומפרש דמי התם דסבר סתמח דגמרת לחם המסותה מטלטלין לח היה נגזל יכול להקדיש ה"ה הלוחה ט"פ שחין יכול להקנותה כחבינן הרשחה ומפרש דחיכה מסקינן דשליח שויה ועבו הקנה לענין שליחות כלומו היה קונה קנין גמור ויש סמך למנהג בהגוהל *(בחרח) (נקמן ד' קד:) דרב פפח הוה מכיר זוזי בי חוזחי לחקניטו לרב שמוכל בר יהודה לבד מסיפח דבימיה כי לחמח נפק לחפיה עד חוון ומסיק מפמע לשון הלוחה ויש לדחוק דמסיק בטיפקח מיירי שלח ניתן להולחה ושוב דבהזהב (ב"ב ד' מו·) ובהמוכר חת הספינה (ב"ב ד' עז:) ל"ג ומסיק חלח הוה ליה זוזי בי חוזחי בבל הספרים וחין לדקדק מהסיה דבבורות (ד' מס·) גבי פדיון הבן שיכול להרשות ט"פ שניתן להכן ט"מ להוליח חלח מסקי חלמיקיבו שימות חוך שלשה חלמח יכול להרשות במלוה התם ט"כ ללו ט"מ להוליח נתנו לו דקיימה לן כשמוכל דחמר התם בשמוך להסיה שמעתח (שם) דפודה בנו בחוך שלשים ומחחלבו המעות דחין בנו פדוי:

הגהות הב"ח

(ו) גמ' למיתפס פלגא (והלכתא שליח שויה). תפ"ה וכ"ב עיין בחמרי כתב ללא נרסי' ליה: (ג) תוס' ד"ה כסחם וכו' כסחם מ ב ג ד דיימיהלה: (ג) ד"ה חמטלטלין וכו' טעמח דמסביע לחי עליכם: (ד) בא"ד ה"מ מיכח דכפריה חבל:

גליון הש"ס

גמ' ולכתח שליח שויה. עיין כ"ב דף קכו ע"ח תוס' ד"ה מדדרש: תוס' ד"ה חמטלטלין וכו' כסס"ד ומחלכלו ממעות דחין בנו פדוי. ועיין כ"ב דף קכו ע"ח תוספות ד"ה מדדרש.